

Вербіцький В.

Загально прийнятою є думка, що з людиною культурною, вихованою, високоморальною приємно і легко спілкуватись. Саме тому такі чинники, як творча спадщина українських письменників, традиції, які виховувалися в сім'ях з любові до батьківської землі, визначають особу, як патріота України.

Заклик Тараса Шевченка “Любіть Україну!” не один раз був стимулом відстоювати традиції своїх поколінь. Історію України не раз характеризують як написану кров'ю своїх героїв. Нині маємо незалежну державу, в котрій горить зелене світло для того, щоб вільно репрезентувати себе як українця. Кожному, думаю, відомі слова: «Козацькому роду нема переводу». Велика і славна козацька історія є символом мужності, історією героїв. В їхні ряди ставали особи зрілі, котрі любили свободу, були людьми чести і мали силу в руках.

Сьогодні кожен сам може визначитись чи продовжувати цю славу героїв і бути тепер героєм чи ні. Проте як би людина не визначалась, будучи українцем, вона є нащадком героїв. Кожен покликаний пам'ятати, що є нащадком героїв. Прояви забуття своєї історії людьми помічаються тоді, коли перше місце займає прага бути сильним світу цього, власний добробут і достаток замість переваги служіння народу, своїм ближнім, серед яких є і терплячі, і бідні. Герої обирали саме останнє. Порядність, мужність, любов (а не ненависть) є визначальними рисами патріотизму. Справжні патріоти люблять своє і поважають чуже, носять вишиванки, слухають українське і люблять сало.

В наш час, аналізуючи і спостерігаючи за українським суспільством, можна зауважити такі погляди на патріотизм, як фанатизм, неусвідомленість, вдавання любові і поваги до своєї землі.

Фанатичний тип являє собою прошарок суспільства, для котрого українське святе, а всі інші культури і традиції недобрі. Поряд з тим вони можуть і не знати до кінця своєї традиції, історії і не вміють виражати культуру нації, яку репрезентують. Це люди, що за Україну можуть життя своє віддати, але все неукраїнське відкидають, як не добре. Підсвідомий інстинкт людини, який визначає, що вона є дитиною своєї землі, живе глибоко в серці. Засвідчити ж про це можна лише зовнішньою активністю – на якихось заходах, зборах тощо. Свідомість пробуджується під дією масового інстинкту, коли таких як я є багато. Але, коли така особа залишається сама, може заперечити, що належить до цієї нації, і знову згасає пам'ять про предків.

Особи, котрі використовують культуру і традиції для досягнення своїх цілей, характеризуються як такі, що видають себе за патріотів, тобто є вдаваними патріотами. Однак серед опонентів українства будуть їх прихильниками. Вони не спроможні бути героями.

Світлі постаті нашого часу – це ті люди, котрі пишаються своєю нацією, ставлять культурні і духовні цінності на перше місце в шкалі вартостей. Це – герої, патріоти України. Вони є живими свідками традиції і культури своїх батьків, дідів, прадідів. Такий спосіб життя дарує щастя, в якому дійсно відчуваєш гідність себе самого і своєї нації.

Патріот – це людина, котра безперечно є високої гідності. В суспільстві патріотизм є виразом зрілості носіїв нації, котрі є самовизначеними і свідомими того, що є нащадками багатой спадщини своїх пращурів. Кожна особа є щаслива, якщо йде за покликанням бути героєм тепер, тобто любити, любити свій народ, культуру, своє минуле, теперішнє і майбутнє. Виявляти світові велич і красу свого народу.

Будь собою! Будь українцем, бо ти є козацького роду! ...І їж сало! :-)

Вербіцький В. Будь собою – будь патріотом // Слово № 3 (33), 2007, с. 23.